

บทบรรณาธิการ

“ขอฝนไฟ ในฝนอันเหลือเชื่อ ขอสู้ศึก ทุกเมื่อ ไม่หวั่นไหว ขอทนทุกข์ รุกโรมโหมกายใจ ขอฝ่าฟัน พองภัย ด้วยใจทะนง” เนื้อหาในท่อนนำของเพลง “ความฝันอันสูงสุด” ที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระราชทานไว้ในปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ได้ปลูกเร้าผู้ดำเนินการจัดทำวารสารให้เกิดวิริยะในการมุ่งมั่นสรรค์สร้างงาน “วารสารนิติศาสตร์และสังคมท้องถิ่น” เพื่อหวังให้เป็นวารสารปฐมฤกษ์แห่งคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ถ้อยคำแห่งบทเพลงพระราชทานที่เปี่ยมล้นด้วยความหมายอันทรงพลัง เสมือนดั่งเสริมความแกร่งแห่งชีวิต ได้สถิตเป็นขวัญและกำลังใจในการต่อสู้กับภาระอันใหญ่หลวงโดยไม่หวั่นไหวต่ออุปสรรคใด ๆ แต่ด้วยบริบทในการก่อตั้งวารสารที่มีกระบวนการที่สลับซับซ้อน และเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับเอกสาร จึงต้องพิจารณาอย่างละเอียดรัดกุม ประกอบกับประสบการณ์ในการทำงานด้านวารสารยังอ่อนด้อยคล้ายเด็กที่หัดเดิน จึงก่อความยุ่งยากในการเดินทางต่อไปอยู่มิใช่น้อย มีบางครั้งที่เกิดเหตุที่ถอยอยเกิดฟุ้งซ่านจนไม่สามารถเรียบเรียงความคิดในการจัดการความสำคัญของงานให้ลำดับก่อนหน้าหลังได้ นั่นหมายถึง นิเวศอันเป็นเครื่องกั้นขวางมิให้บรรลุความดีเข้ามาครอบงำเหนือจิตตกัมมัญญาเสียสิ้นแล้ว ส่งผลให้ใช้เวลาอยู่กับการตั้งสติเพื่อขับไล่ความอันธการให้พ้นจากวังวนแห่งความวิบากอยู่พอควร

อย่างไรก็ตาม ทุกสิ่งอย่างย่อมมีการเริ่มต้นดังดวงตะวันลับลวงขอบฟ้าไปแล้ว ก็หวนคืนกลับมาเยือนกันใหม่ วารสารฉบับนี้ก็เช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตามเสียจะต้องมีการเริ่มต้นเพื่อจะได้มีก้าวต่อ ๆ ไป ถูกต้องที่สุดกับสุภาษิตที่ว่า “คนเดียวห่วยหาย สองคนเพื่อนตาย” เป็นการเตือนสติให้ร่วมกันทำงานอย่างเป็นทีม จะให้สถานการณ์ที่ดียิ่งกว่า เมื่อคิดได้ดังนี้จึงเกิดทีมงานก่อตั้งวารสารขึ้น โดยร่วมประชุมตกลงกันเพื่อเร่งแข่งกับเวลาให้วารสารฉบับปฐมฤกษ์แห่งคณะนิติศาสตร์ได้สำเร็จ ดังนั้นการศึกษาปัจจัยทุก ๆ ด้านของการก่อตั้งวารสาร การพยายามศึกษาทำความเข้าใจและปฏิบัติตามกฎเกณฑ์เพื่อให้เข้าสู่ผลการประเมินคุณภาพวารสารในฐานข้อมูลในฐาน TCI จึงเป็นโจทย์ท้าทายความสำเร็จอยู่ตลอดเวลา นับแต่ผู้เขียนและทีมงานได้เข้ามาปฏิบัติหน้าที่แบกรับภาระอันสำคัญยิ่งในครั้งนี้

คณะนิติศาสตร์ ก่อตั้งมาตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ปัจจุบันคณะนี้ได้เติบโตขึ้นตามลำดับ มีคณาจารย์หลายท่านได้เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ และอีกหลายท่านได้ไปศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งในและต่างประเทศตลอดถึง เหล่าบัณฑิตจำนวนมากที่จบการศึกษาแล้ว ได้ออกไปประกอบสัมมาอาชีพอยู่ตามท้องถิ่นต่าง ๆ ซึ่งถือว่าเป็นความสำเร็จอีกระดับหนึ่งที่นำมาซึ่งความภาคภูมิใจแก่คณะนิติศาสตร์เป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งอนาคตจะมีการเปิดหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิตซึ่งคงจะไม่ไกลเกินฝันนัก การก่อตั้งวารสารประจำคณะจึงเปรียบเสมือน การสร้างหลังคาไว้เป็นที่คุ้มแดดกันฝนและเป็นรากฐานแห่งความมั่นคงให้กับบ้านของพวกเราชาวนิติศาสตร์ทุกคน ยิ่งกว่านั้น เพื่อเป็นศูนย์รวมให้นักวิชาการและบุคคลผู้สนใจทั่วไป ได้มีโอกาสปลูกต้นกล้าทางวิชาการให้งอกงามไพบลูย์อยู่บนผืนนาแห่งวารสารนิติศาสตร์และสังคมท้องถิ่น ครั้นสิ้นรอบหนึ่งเพียงครึ่งปี ตามที่กำหนดระยะเวลาไว้ เมล็ดข้าวแห่งปัญญาจักออกรวงมาให้เก็บเกี่ยวเกิดเป็นคุณค่าตอบสนองแก่สังคมและชาติบ้านเมืองอย่างน่าภาคภูมิใจ

อนึ่ง เนื้อหาสาระของบทความในวารสารฉบับนี้มีอยู่ ๗ เรื่อง และเป็นบทวิจารณ์หนังสืออีก ๑ เรื่อง ทุกเรื่องผ่านการประเมินจากกองบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิอย่างครบถ้วน แม้ว่าบทความวารสารนี้จะมีเนื้อหาหลากหลายก็ตาม แต่ก็คงไว้อยู่บนพื้นฐานแห่งแนวทางพัฒนาด้านกฎหมายที่ทรงคุณค่า อีกทั้งในการ

เผยแพร่บทความในฉบับต่อ ๆ ไปนั้น ทางวารสารได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของสังคมไทย จึงขอเป็นส่วนหนึ่งในการผดุงมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี อันเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ที่มีภาระมากมายหลายด้าน อาทิ การเชิดชูภูมิปัญญาท้องถิ่น การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนา นักการเมืองท้องถิ่น ให้มีจิตสำนึกประชาธิปไตย คุณธรรม จริยธรรม และความสามารถในการบริหารงานพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น เป็นต้น ด้วยการเปิดโอกาสให้คณาจารย์ นักวิชาการ ตลอดจนถึงประชาชนผู้ให้ความสนใจที่ฝึกฝนในผลงานวารสาร ได้มีโอกาสนำปัญหาหรือประเด็นต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วนี้ สร้างสรรค์เป็นบทความในแง่ของศาสตร์แห่งสังคม นำมาพิมพ์เผยแพร่ อาจนำมาสู่การโต้แย้ง วิพากษ์ วิจารณ์ จนกระทั่งตกผลึก เป็นหนทางในการแก้ปัญหาให้กับสังคมได้อีกโสดหนึ่งด้วย

ประการสำคัญ วารสารวิชาการเพื่อรับใช้สังคมฉบับนี้ ย่อมเกิดขึ้นมิได้ ถ้าไม่ได้รับความอนุเคราะห์จากครูผู้เป็นเมธีอันเปี่ยมด้วยความเมตตาท่านหนึ่ง ซึ่งหลังจากที่ผู้เขียนได้เข้าพบท่านและปรารภเรื่องการก่อตั้งงานวารสาร ท่านได้ให้คำแนะนำและถ่ายทอดความรู้จากประสบการณ์ของท่านที่ดำรงตำแหน่งเป็นบรรณาธิการวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มาอย่างยาวนาน ทำให้แสงสว่างได้ปรากฏขึ้นท่ามกลางความมืดมนในมโนสำนึก ขับไล่ทุกปัญหาให้ห่างไกลจากใจผู้เขียนไปอีกโข ประกอบกับ ก่อนหน้านี้ท่านได้ถ่ายทอดศิลป์และศาสตร์แห่งภาษาไทยให้แก่ผู้เขียนได้มีโอกาสสร้างสรรค์บทความนำผลงานวิชาการสู่เวทีวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ในช่วงปีกลายที่ผ่านมา ถือได้ว่า เป็นส่วนหนึ่งที่ก่อให้เกิดสำนึก เล็งเห็นถึงคุณค่าในการจัดทำวารสารฉบับนี้ยิ่งขึ้น

แม้ว่าผู้เขียนจะมีความมุ่งมาดปรารถนาให้งานวารสารเกิดผลสัมฤทธิ์สักเพียงใดก็ตาม หากไร้ซึ่งผู้คอยชี้แนะแนวทาง คงยากยิ่งนักที่จะสำเร็จ ดุจเรือเดินทะเลที่ปราศจากเข็มทิศ อาจพุ่งชนเข้ากับหินโสโครกถึงขั้นอับปางลงได้ ฉะนั้น ผู้เขียนจึงขอความเมตตาจากท่าน ให้ท่านกรุณาเป็นเสาหลักประคองปริณายก ด้วยการดำรงเป็นกองบรรณาธิการให้กับวารสารฉบับนี้ ท้ายที่สุด ท่านได้ตอบรับคำ นำมาซึ่งความปิติยินดีให้กับผู้เขียนยิ่งนัก ครั้งหนึ่งในวาระการประชุมงานวารสาร ท่านให้อิโวาทแก่ทุกคนว่า พึงตั้งมั่นอยู่ในคำสอนของพระพุทธเจ้า โดยยึดหลักธรรม คือ พละ ๕ อันได้แก่ ศรัทธา วิริยะ สติ สมาธิ และปัญญา เพื่อเป็นแนวทางประกอบจิตใจในขณะเจออุปสรรค ท่านเล่าถึงอดีตชีวิตประวัติของท่านเมื่อต้องผจญกับปัญหานานัปการ นับแต่เริ่มต้นเข้าสู่วงการวิชาการจนกระทั่งไต่เต้าขึ้นมาเป็นศาสตราจารย์ว่า “ท่านไม่ได้โตอย่างเชียดที่พยายามก้าวกระโดดขึ้นไปจับเกาะที่ใดก็ได้ แต่ท่านใช้ความมุมานะเพียรพยายามอย่างค่อยเป็นค่อยไปต่างหากเล่าจึงสำเร็จ”ท่านได้ตักเตือนพวกเราต่อไปว่า “เมื่อปรารถนาจะเป็นนักวิชาการที่ดีมีคุณธรรมให้พึงระวังมาร ๔ จำพวก ได้แก่ ธนมารา ศฤงคารมารา ทุปปปัญญามารา และอหังการมารา พวกมารเหล่านี้จะเป็นผู้เข้ามากั้นขวางคุณงามความดีในขณะปฏิบัติหน้าที่อยู่” ด้วยจิตเมตตาของท่านที่มอบความรู้ให้แก่ทีมงานวารสาร ประหนึ่ง ศิษย์ผู้มีครูที่พร้อมจะต่อสู้กับความเหนื่อยยากทั้งกายและใจ หวังให้ประสบผลสำเร็จในหน้าที่การงานที่ได้มุ่งประสงค์เอาไว้ ด้วยการร่วมกันนำพาวารสารนิติศาสตร์และสังคมท้องถิ่นให้พัฒนาอย่างยั่งยืนเพื่อรับใช้สังคม และท้องถิ่น ร่วมกันเชิดชูชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีให้เป็นที่เชื่อถือ ศรัทธาของชาวลุ่มแม่น้ำตาปี และประชาชนคนทั้งประเทศ สมกับเจตนารมณ์ของครูผู้อยู่ในดวงใจของพวกเราตลอดไป

ขอขอบคุณ อาจารย์นนทชัย โมรา คณบดีนิติศาสตร์ อาจารย์ทศพร จินดาวรรณ รองคณบดีฝ่ายนโยบายและแผน ผู้มีส่วนผลักดัน ส่งเสริม และสนับสนุนให้วารสารฉบับนี้มีโอกาสก้าวสู่วงการวิชาการ ขอขอบคุณ ผศ.ดร.จิตรดารมย์ รัตนวุฒิ รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี อดีตคณบดีนิติศาสตร์ ผู้ริเริ่มให้เกิดวารสารประจำคณะ และนางสาวอัมพวรรณ หนูพระอินทร์ นักวิชาการวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ผู้ให้คำปรึกษาที่ดีเสมอมา ตลอดถึงเจ้าหน้าที่สำนักงานคณบดีนิติศาสตร์ที่ให้การสนับสนุน และขอขอบคุณนักวิชาการทุกท่าน ที่ยอมสละเวลาสร้างผลงานวิชาการให้เกิดขึ้น เบื้องหน้าต่อจากนี้ พวกเราจะพยายามอย่างเต็มที่จุกทุ่มเททั้งพลังกายและพลังใจ เพื่อให้วารสารในฉบับต่อไปได้รับใช้สังคมในท้องถิ่นอย่างแท้จริง

ภูณัช รัตนชัย